

РЕШЕНИЕ

№ 24588

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав,** в публично заседание на 30.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **6784** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 121, ал. 2 във вр. чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Производството е образувано по жалба на „АРХИ ХОУМ ГАБЪР“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ап. 204 срещу Решение № ПО-64/27.06.2024 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление изх. № С240022-023-0001681/05.06.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се оспорва като незаконосъобразен административен акт, поради противоречието му с материалния закон и процедурата по издаването му. Посочените пороци не били взети предвид с решението на директора на ТД на НАП - С.. Претендира деловодни разноски.

Ответникът директора на ТД на НАП - С. оспорва жалбата изцяло по съображения по обжалваното решение. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК и чл. 160, ал. 2 от ДОПК:

Сезираният с жалба по чл. 197, ал. 2 от ДОПК съд, на основание § 2 от ДРДОПК във вр. чл. 168 от АПК, във вр. чл. 146 от АПК и чл. 144, ал. 1 във вр. чл. 160, ал. 2 от ДОПК, следва да провери законността на административния акт във връзка с всички норми, които поставят изискванията за неговата валидност, като тази проверка не се ограничи до специалните изисквания на материалния закон за законността му и за възможността актът да бъде отменен при представено обезпечение, които са посочени в чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Процесната предварителната обезпечителна мярка е наложена в рамките на започнала ревизия срещу жалбоподателя, в сроковете по чл. 114 от ДОПК. Постановлението за налагане на предварителните обезпечителни мерки е издадено от местно-компетентен публичен изпълнител по смисъла на чл. 7 и чл. 8 от ДОПК, като е спазена формата по чл. 196 от ДОПК. Предвид това, постановлението е валиден административен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичния изпълнител по реда на чл. 195 от ДОПК и се обжалват по реда на чл. 197 от ДОПК. Съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва пред директора на компетентната териториална дирекция на НАП, а съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, решението на директора на ТД на НАП може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя. Изпълнена е процедурата по чл. 197, ал. 1 от ДОПК за обжалване на постановлението по административен ред, като е постановено Решение № ПО-64/27.06.2024 г. на директора на ТД на НАП – С. – местно компетентен орган, което се обжалва в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В конкретни случаи обезпечителните мерки са предварителни по смисъла на чл. 121, ал. 1 ДОПК, поради което те могат да бъдат отменени от съда при съответно тълкуване на хипотезите по чл. 197, ал. 3 от ДОПК. В този смисъл съдът отменя предварителната обезпечителна мярка винаги ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, за което по делото няма данни. Доколкото обезпечителните мерки са предварителни, за тях е неотнормирано изследването на въпроса за съществуване на изпълнително основание. Те се налагат и без да е налице такова по смисъла на чл. 165 от ДОПК. В случая е неотнормирана и разпоредбата на чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Така, по делото следва да се провери дали са спазени разпоредбите на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, както и на разпоредбата на ал. 3 от същата норма, предвид систематическото й място.

В конкретния случай страните не спорят и се установява от административната преписка, че със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221124002122-020-001/09.04.2024 г. е образувано ревизионно производство на жалбоподателя за установяване задължения по ЗДДС и ЗКПО, както следва: за ДДС за периодите април 2020 г. , август 2021 г. , март 2022 г. , декември 2022 г. ; за корпоративен данък по ЗКПО за периода януари 2020 г. – декември 2022 г. В хода на ревизията, преди издаване на РА, главен инспектор по приходите е отправил до публичния изпълнител Искане № Р-22221124002122-039-001/21.05.2024 г. за налагане

на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Искането е мотивирано със съображения, че дружеството жалбоподател на 09.03.2022 г. е продало етаж от къща с идеални части от дворно място на свързано лице и на цена различаваща се съществено от пазарната за региона, като не е начислило ДДС. Също така, отчита разходи за ремонти на имоти, които не притежава, и в размер на разходите 15 000 лв. и 17 894,66 лв. При тези данни се получава общо очаквано задължение по ЗДДС и ЗКПО в размер на 31 617,73 лв. За обезпечаване на това вземане е отправено процесното искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Искането е уважено, като с Постановление изх. № С240022-023-0001681/05.06.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП-С., е наложена предварителна обезпечителна мярка възбрана на ПИ с идентификатор 68134.1935.204 с площ от 812 кв.м. с адрес в [населено място]; на гараж, построен в посоченото ПИ, с идентификатор 68134.1935.204.2 и със застроена площ от 28 кв. м. ; на двуетажна жилищна сграда, построена в посоченото ПИ, с идентификатор 68134.1935.204.1 и със застроена площ от 93 кв. м. Данъчната оценка на къщата е 143 025,90 лв. , като за ПИ и гаража е посочено, че данъчната оценка е 0. В. на трите имота е наложена до размера на очакваното задължение по ЗДДС и ЗКПО от 31 617,73 лв.

Както вече се посочи, следва да се прецени дали са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК /разпоредбата на чл. 195, ал. 5 от ДОПК е неприложима в случая/, а именно, дали на първо място искането е мотивирано и дали без обезпечителните марки ще се затрудни събирането на публичните задължения. Предвид систематичното място на разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, която предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, като ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност , то и тази хипотеза следва да бъде преценена. Това е така, доколкото в производството по чл. 121, ал.1 от ДОПК, публичният изпълнител следва да прецени и условията на ал. 3. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че искането за налагане на предварителните обезпечителни мерки е немотивирано. На първо място следва да се посочи, че с оглед защитата на публичния интерес, в производството по чл. 121 от ДОПК, законът допуска по мотивирано искане на органа по приходите, публичният изпълнител да наложи обезпечителни марки за събиране на публични вземания, и когато последните не са установени с акт по ДОПК. Ето защо, сроковете за налагането и продължителността им са строго лимитирани, като изискването е, освен другите правила за налагане на обезпечения по ДОПК, то те да бъдат наложени след мотивирано искане. В конкретния случай органът по приходите, извършващ ревизията, излага логични и подкрепени с факти мотиви, защо приема, че за жалбоподателя възникват задължения за ДДС и данък по ЗКПО.

Основателно, обаче, е възражението, че при налагането на обезпечителната мярка са нарушени разпоредбите на чл. 195, ал. 7 ДОПК, чл. 198, ал. 2 от ДОПК и чл. 6 от АПК, които постановяват, че обезпечението следва да е съразмерно на обезпечаваното вземане. Нормите са задължителен императив, който осигурява защита на данъчно задължените лица от несъразмерно засягане на правната им сфера. В конкретния случай са възбрани имоти с данъчна оценка от 143 025,90 лв. за обезпечаване на очаквано задължение от 31 617,73 лв. Данъчната оценка е взета предвид като основа

за остойностяване на предмета на обезпечението, каквито са изискванията на чл. 195, ал. 6, т. 1 от ДОПК. Това е певишаване близо 5 пъти от размера на очакваното задължение, което е изключително несъразмерно засягане на права. Нещо повече, видно от постановлението за налагане на обезпечението, определена е данъчна оценка само на възбранената къща – 143 025,90 лв. , като поземленият имот и гаражът са с посочена данъчна оценка – 0. Това не означава, че нямат стойност и съответно, че няма още по-голяма несъразмерност на обезпечението спрямо очакваното вземане. Тези изводи не се разколебават от обстоятелството, че възбраната е до размера на очакваното вземане. Това е така, доколкото ефектът на възбраната – забрана за сделки с имотите, тежи върху всичките и за цялата им стойност, независимо, че при евентуално принудително изпълнение срещу тях, сумата надхвърляща публичното задължение ще се изплати на данъчнозадълженото лице. В този смисъл, основателно е възражението, че публичният изпълнител е можел да наложи частично възбрана – например само върху гаража, или евентуално върху етаж от къщата. Също така, остава неясно, защо органите по приходите не са изследвали възможността за налагане на обезпечителна мярка заповор на банкови сметки и вземания, като най-съразмерна и адекватна обезпечителна мярка.

За изчерпателност следва да се посочи, че на следващо място, разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК поставя изискване за доказване на обезпечителната нужда, по-конкретно, че без обезпечителните марки ще се затрудни събирането на публичните задължения. От една страна, дължимостта на публични задължения обуславя обезпечителната нужда, но от друга страна следва да се направи и проверка за имущественото състояние на длъжника. Както в искането за налагане на предварителни обезпечителни марки, така и още по-подробно в постановлението за налагането им, е направено изследване на имуществото на жалбоподателя, като, обаче, не е подбрана подходяща обезпечителна мярка, поради изложените по-горе съображения за несъразмерност.

Отново за изчерпателност следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, спазването на която също следва да се провери в настоящото производство, предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. В. на единствено имущество на търговец е адекватна мярка за обезпечаване на публични парични вземания и съответно на публичния интерес. Ето защо, и при липсата на друго имущество въобще, не може да се приеме, че това обезпечение препятства търговската дейност на лицето в по-голяма степен от предвидената в чл.121, ал. 3 от ДОПК.

Предвид гореизложеното, и на основание 144, ал. 1 във вр. чл. чл. 160, ал. 1 във вр. чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът приема, че жалбата следва да се уважи.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 1 850 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ , по жалба на „АРХИ ХОУМ ГАБЪР“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ап. 204, Решение № ПО-64/27.06.2024 г. на директора на ТД на НАП – С., както и Постановление изх. № С240022-023-0001681/05.06.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от

публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да заплати на жалбоподателя „АРХИ ХОУМ ГАБЪР“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ап. 204, на осн. чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК, сумата от 1 850 лв. деловодни разноси.

Решението не подлежи на обжалване.